



RƏHMAN BAYRAM

ALLAHDIR

Kasıblıq nə vaxtdan günah olubdur?
Ruzini insana verən Allahdır.
İstəsə ucaldar göylərə səni,
İstəsə torpağa sərən Allahdır.

Bir dilənçi gördüm, varlıydı bir vaxt,
İndi kasıblara əl açır bədbəxt,
Bir anda insanı xoşbəxtdən xoşbəxt,
Bir anda dərdlərə sürən Allahdır.

Məzluma verdiyin kədəri ahı,
Gözündə qaralan nurlu sabahı,
Sən savab saydığın neçə günahı,
Kimsə görməsə də, görün Allahdır.

Yoxdan var elədi bütün cahanı,
Hünərin var, yarat bir qarışqanı,
Memarı olduğu ali insanı,
Sevinçdən, kədərdən hörən Allahdır.

Varlıya pul verir, üstündə də dərd,
Kasıba saf niyyət, halal bir zəhmət,
Onu sevməyə zülm, məşəqqət,
Sevənə cənnəti verən Allahdır.

İlahi sevgiyə dindir Rəhmanı,
Tanrını sevməkçün dərk et "Quran"ı.
Ömür əmanətdir, verdiyi canı,
Yetişmiş meyvə tək dərən Allahdır.

OLMASA

Hər naxışdan buta olmaz, ay ellər,
Hər günaha əta olmaz, ay ellər,
Hər kişidən ata olmaz, ay ellər,
Ailəsi başına bir tac olmasa.

Mərd kişilər heç öyərmi özünü?
Üzə söyləyərlər sözün düzünü,
Götürməz namərdin acı sözünü,
Övladları ona möhtac olmasa.

Can yanmasa, gözlərdən yaş çıxarmı?
Göylər qaralmasa şimşək çaxarmı?
El Rəhmana loğman kimi baxarmı?
Dərmanı dərdlərə əlac olmasa.

OĞLUM

Haqqı tapdamasan, ömür bağında,
Tanrı yasəmənələr bitirər, oğlum.
Bərk yapışsan vicdan adlı mələkdən,
O səni cənnətə götürər, oğlum.

İstər müəllim ol, istər həkim ol,
İstər mühəndis ol, istər hakim ol.
Nəfsinə qul olma, ona hakim ol,
Ömrünə şərəf, şan götürər, oğlum.

Rəhmanam, mən tapdım haqqda yaxşını,
Qul etmə yamana, Yarəb, yaxşını,
Yaxşı insan, yaxşı oğul yaxşını,
Nəsildən-nəsilə ötürər oğlum.

MƏNƏ

Bir ahu gözlüylə gəldim üz-üzə,
Füsunkar gülüşü can verdi mənə,
Məsum baxışları, nurlu camalı,
Zülmətləri söküb dan verdi mənə.

Təşnə ürəkləri viran eyləyən,
Varlığımı çapıb talan eyləyən,
Cümlə aşıqləri heyran eyləyən,
Lalə yanağıdan qan verdi mənə.

Siyah tellərinin qurbanı oldum,
Küskün ədasının heyranı oldum,
Sevgi baxçasının mehmanı oldum,
Halal süfrəsindən nan verdi mənə.

Eşqin atəşindən könlüm qor olub,
Rəhmanam, özgəyə gözüm kor olub.
Milyonlar içində mənə vurulub,
Şöhrət verdi mənə, şan verdi mənə.

QOCALAR EVİ

Kimsəli tənhalər artırsa hər il,
Böyük bir millətə deyilmi ləkə?
Atılmış kəlməsi yad olub bizə,
Bu millətin qanı qarışıb bəlkə?

Qocalar evində qısılib küncə,
Ahıl bir ananı ağlayan gördüm.
Naləsi içində, ahı içində,
Dərdli könülləri dağılayan gördüm.

Danışdı, unuttum mən öz dərdimi,
Sanki məhvərindən yer silkələndi.
Yavaşca bir kağız basdı ovcuma,
Oxudum, gözümdə yaş gilələndi.

Olmasın xəbəri övladlarımin,
Ölsəm dəfn eləyin kimsəsiz kimi.
Dünyaya üç övlad bəxş edən ana,
Tərk edir dünyanı kimsəsiz kimi.

Budumu anaya sevgi, məhəbbət?
Dərdinin üstünə dərd nə gərəkdir?
Allah əvəzini çıxacaq əlbət,
Birin yerinə dörd verəcəkdir.

Dünyada müqəddəs, təmiz nə varsa,
Yerdə ata-ana, göydə Allahdır.
Cənnət ayaqları altındadırsa,
Anaları atmaq böyük günahdır.

**AHILLAR GÜNÜNÜZ
MÜBARƏK OLSUN**

Öpürəm ağaran tellərinizdən,
Xəfifcə titrəyən əllərinizdən,
Bala, nəvə deyən dillərinizdən,
Ahıllar gününüz mübarək olsun.

Qocalıq, tənhalıq deyildir günah,
Təki könlünüzə yar olsun Allah,
Qəmgin çöhrənizə nur səpsin sabah,
Ahıllar gününüz mübarək olsun.

Kövrək qəlbimizə dərman olaram,
Dərdləri əridən loğman olaram,
Yol çəkən gözlərə qurban olaram,
Ahıllar gününüz mübarək olsun.

Nadanlar yadına salmasa belə,
Dövlət darda qoymaz kimsəsizləri.
Rəhmanam, insanlıq ölməyib hələ,
Ahıllar gününüz mübarək olsun.

MÜƏLLİM

Məktəbə ilk qədəm qoyana qədər,
Gözlükən həyatda biz kor olmuşuq.
Müəllim zəhməti getməmiş hədə,
Günəşin nurundan işıq almışıq.

Mükafatın saçlarına düşən dən,
Yorulmadın, usanmadın zəhmətdən,
Elə razıyıq ki, uca Rəbbidən,
Öyrənə-öyrənə yaşa dolmuşuq.

O qara saçlarda ağaran tellər,
Çıxarıb ağ günə neçə insanı.
Ana nəvazişi, ata qayğısı,
Yetər yaşatmağa bütün cahanı.

Yanan şama bənzər müəllim ömrü,
Əriyib nur saçır xoş gələcəyə.
Pay verir ömründən, özü bilmədən,
Həyat yollarında yüksələk deyər.

ANA - VƏTƏN

Qürbətın hər fəslı olsa da bahar,
Vətəni yadıma salmayımmı bəs?
Həsretdən saçına ələnəndə qar,
Ana qayğısına qalmayımmı bəs?

Ey Vətən, anam tək əzizsən mənə,
Odur ki, könüldən vurğunam sənə.
Sənin zəfərinə, sənin eşqinə,
Nəğmə qoşub ilham almayımmı bəs?

Kök salıb əbədi geniş sinəmdə,
Sənin ana qəlbin, ata eşqin də,
Bir an Vətənimdən ayrı düşəndə,
Bulud tək boşalıb-dolmayımmı bəs?

Olmuşam vurğunu saf təbiətin,
Həm sadıq dostluğun, həm məhəbbətin.
O qədər çəkmişəm Vətən həsrətin,
Vüsal nəğməsini çalmayımmı bəs?

Gəzib dolansam da bütün dünyanı,
Unutmaq mümkünmü Azərbaycanı?
Gətirib ilhama eşqin Rəhmanı,
Eşqinlə zirvədə olmayımmı bəs?

"BAŞ SARİTEL" ÇALINANDA

Bəşər saz üstə köklənir,
Fəsil yaz üstə köklənir,
Könlüm söz üstə köklənir,
Təbiətdən zövq alıram,
Baş saritel çalınanda.

İlhamımdan söz ələnir,
Xatirələr çözlənir,
Köhnə sevda təzlənir,
İlk eşqi yada salıram,
Baş saritel çalınanda.

Gah sevdilir, sevindirir,
Gah ağladır, gah güldürür,
Gah coşdurur, düşündürür,
Şirin xəyalə dalıram,
Baş saritel çalınanda.

Telli sazın bu sehri nə?
Salıb Rəhmanı sehrinə,
Yaradanın bu sehrinə,
Düzü, məətəl qalırım,
Baş saritel çalınanda.

SƏNİ SEVƏCƏYƏM ÖLƏNƏ KİMİ

Dərdin sevincimə şikar olaydı,
Taleyin üzünə gülənə kimi.
Sənli yuxularım aşkar olaydı,
Həsret xəbər tutub gülənə kimi.

Sevdalı könlümə hökmran idin,
Sevgi damarımda axan qan idin,
Yaman həlim idin, mehriban idin,
Kasıb olduğumu bilənə kimi.

Sol tərəfin məndən uzaq olsa da,
Vüsalın əl çatmaz bir dağ olsa da,
Bəxtim bara həsrət bir bag olsa da,
Səni sevecəyəm ölənə kimi!

